

NÉPLAP

Éljen április 4-e,
hazánk
felszabadulásának
nagy ünnepe!

VII. évfolyam 77. szám.

ÁRA 50 FILLER

Szombat, 1950 április 1.

A FELSZABADULT HAZA

Allig volt még ország a világon, amely olyan osztatlan ellenszenvben részesült volna a világ minden népe előtt, mint az úri Magyarország. Az 1848-as hősi szabadságharc a világ minden haladó emberét megmozdította ugyan és rokonszenyűkkel, támogatással felénk fordultak, de a szabadságharc emléket igen hamar kitörölték a világ széles tömegeinek tudatából az elkövetkező idők, a reakciók, minden más nemzetiséget vadul elnyomó, Magyarországot kormányzó reakciók, maradi, gögös és fennhájzó földesurak, akik minden lehető alkalommal a reakciók kormányok mellé álltak.

A távolabbi népek, mint a francia, vagy az angol nem ismerték, nem ismerhették a magyar dolgozó népet, azok az angol urak, akik néhanapján elvetődtek hozzánk, egy régen idejét multá középkori romantikus látványosságon kívül egyebet nem igen láthattak. Elvitték őket a Hortobágyra, erre az óriási, több mint százezer holdas pusztaságra itt Európa közepén, ahol nem termelt meg semmi. Uraink így saját mérhetetlen ostobaságukkal és tehetetlenségükkel kérkedtek külföldi vendégeink előtt. Nem ismertek így Magyarországból semmit az angolok vagy a franciák a tschardaschon és a gullaschon kívül, no meg a földesurak mérhetetlen gögőjén kívül.

Ez a helyzet az első világháború után sem változott meg, nyugaton nem ismertek minket és a közelebbi népek, közvetlen szomszédaink pedig egyenesen meggyűlölték a magyar népet. Csak a legfelvilágosultabb, leghaladóbb emberek tettek különbséget a magyar népet a magyar dolgozó népet kormányzó urak között. Elsősorban nem azonosította a kétőt az élenjáró párt, a Kommunista Párt.

De a szomszédos népeket, a románait, a jugoszlávot, a csehszlovákokat elidegenítette és elriasztotta a magyar kormány revizionista külpolitikája. A két háború között a mindenkori kormány a Trianon előtti Magyarország területi egységének visszaállítását és tízmilliónyi idegen nemzetiség elnyomatását tűzte ki célul és ezért az úgynevezett utódállamok felrobbantására és megsemmisítésére törekedett. A Bethlen-kormány például következetesen kitért a Csehszlovákiával, Romániával és Jugoszláviával való barátságos tárgyalások elől, sőt visszautasította az államoknak nem egyben megnyilvánuló törekvéseit a bétkés megegyezésre. Bethlen következetesen ellenséges politikájával teljesen elidegenítette a szomszéd népeket Magyarországtól.

Ez a külpolitika természetesen nem egyezett a magyar dolgozó nép érdekeivel. Aligha van olyan ország Európában ahol annyira elítélődött volna a hivatalos külpolitika a nép érdekeitől, mint éppen Magyarországon. Ennek a külpolitikának azonban az volt az eredménye, hogy Magyarország kis, nyolcmillió népevel a legelzsigetlenebb népe volt a világnak. Körülöttünk ellenséges kormányok vezette népek és a távolban sem volt egyetlen barátunk a kis népek egyetlen védelmezője, a Szovjetunió kivételével. Ily körülmények között: vitták be a magyar népet a legalávalóbb, legigazságtalanabb háborúba, mégpedig éppen egyetlen barátunk, a Szovjetunió ellen. S mi több, a

háborút éppen annak a népek oldalán folytattuk, amelynek vezetői évszázadokon át a magyar nép teljes megsemmisítésére és az utolsó években pedig éppen kirtására törektek.

Ez a háború nem végződhetett másként, miat teljes vereséggel. Csupán azért nem végződött teljes nemzeti pusztulással és a magyar nép szétszórásával és megsemmisítésével, mert ezt a rablót, ezt az igazságtalan háborút éppen a Szovjetunió ellen viseltük, így az előrelátható katasztrófa helyett a háború végén nem nemzetünk pusztulása következett be, hanem ellenkezőleg, nemzetünk felemelkedése. Új korszak nyílt meg hazánk történetében és ezt a minden eddiginél boldogabb korszakot a Szovjetunióhoz közzönhetjük.

Am ezenkívül szinte elképzelhetetlen mértékben nemzetközi helyzetünk is megváltozott a felszabadulás óta. Négyévszázados elnyomás és gyarmati sorban élés után először jelentünk meg a világtörténelem színpadán a többi nép között mint szabad és független, szabadságával élni tudó nép. Négy évszázad után, temérdek szenvedés és megaláztatás után ismét megjelen Európában közepén a független és szabad, önmagával rendelkező Magyarország. Amiótt legnagyobb szabadsághőseink eredménytelenül és tengernyi vért hullajtva harcoltak: függetlenségükért megkaptuk a Szovjetuniótól. A Szovjetunió és népünk nagy barátjának, Sztálin elvtársnak köszönhetjük ezt is.

Felszabadulásunk óta megváltozott a világ közvéleménye is velünk szemben. Az Angliában, Franciaországban élő haladó gondolkodású emberek már nem gondolnak megvetéssel népünkre elmaradottsága miatt, hanem elismerik eredményeiket és megbecsüléssel fordulnak felénk. A világ munkásai a tőkés államok munkásosztályát pedig kétségtelesen igen jelentős eredményeink keményebb harcra, nagyobb lendületre lelkesítik saját elnyomóik, a tőkésék ellen. A felszabadulás óta elért eredményeink kétségtelesen igen nagyok. Többet építettünk, mint az elmúlt rendszer ötven vagy száz év alatt és nagyobb jólétet teremtettünk meg a dolgozók számára, mint a mult rendszer valaha is megtehetett volna. Azokban egy pillanatra sem feledkezhetünk meg arról, hogy újjáépített városainkat, üzemeinket, virágzó mezőgazdaságunkat elsősorban a Szovjetuniónak köszönhetjük és annak, hogy megmentett minket az imperialisták beavatkozási kísérleteitől. A Szovjetuniónak köszönhetjük, hogy az amerikai és az angol beavatkozási kísérletek ellen mint egyenjogú állam léphettünk fel és eredményesen megvédtük szuverenitásunkat.

A felszabadulás óta megszűnt nemzeti elszigeteltségünk is. Erről tanuszkodnak a nálunk megtartott nemzetközi kongresszusok és értekezletek, többek között a VII-é, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetségé. Az ellenséges szomszédok helyett ma már barátai közösség vesz körül minket, az egykor megvetett népet. Szomszédainkat és minket is egy eddig teljesen ismeretlen és a világtörténelemben még soha elő nem fordult szövütműködés köt össze

Rákosi Mátyás elvtársat a Magyar Munkaéremrend aranyfokozatával való kitüntetésre terjesztette fel a kormány

A minisztertanács Dobi István miniszterelnök elnökletével péntek délelőtt ülést tartott.

A minisztertanács a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elé terjesztendő törvényerejű rendelettervet fogadott el április 4-én, Magyarországi felszabadulása nap-

jának nemzeti ünneppé nyilvánításáról.

Elhatározta a minisztertanács, hogy a Népköztársaság Elnöki Tanácsához felterjesztést tesz Rákosi Mátyás miniszterelnök-helyettesnek a Magyar Népköztársaság kiépítése és megszilárdítása terén szerzett kimagasló érdemei

elismeréséül — a Magyar Munkaéremrend aranyfokozatával való kitüntetésére.

A kereskedelmi miniszter előterjesztésére a minisztertanács hozzájárult az ország egész területén a finomlisztjegy megszüntetéséhez és a finomliszt teljes szabad forgalmához.

A Hajlított Bútorgyár dolgozói november 15-ig befejezik 1950. évi tervüket, kiszélesítik a versenymozgalmat, csökkentik az önköltséget, selejtet

Szalagfűrészek és sükítő hangja tölti be a műhelyt. A fűrészek „szoprán” hangjába bele-bele dörmög a gyalgép mély „baritonja”. A gépek mellett felhalmozott megmunkálásra váró faanyag szemmel látható gyorsasággal fogy. A gépkezelő munkások nem félnék, hogy munka nélkül maradnak, mert a segédmunkások gyors, szapora munkával pótolják a hiányt.

Felbúg a gyár kúrtja. Jelzi az ebédidőt. A gépek még egy pillanattig működnek, azután elcsendesednek. A Hajlított Bútorgyár gépműhelyének dolgozói ma kivételesen nem az ebéd felé irányítják lépteiket, hanem a műhely egyik tágasabb részébe gyülekeznek. Röpgyűlésre készülődnek a szabászokkal együtt.

„En, Drabek Müller Frigyes magam és brigádom nevében versenyre hívom ki az üzem összes dolgozóit, valamint a Vagongyár kazánkovácsműhelyét — kezdi felszólalását az egyik elvtárs.

Versenyleteltelünk a következők: 1. Egész évi tervünket 60 nappal előbb végezzük el. 2. Május 1. méltó megünneplésére teljesítményünk átlagát 130 százalékra emeljük és ezt az eredményt meg is tartjuk. 3. A nyersanyag kihasználását 61,8 százalékról 65 százalékra emeljük és ezt meg is tartjuk. Ezzel 20.768 forint havi, 249.200 forint évi megtakarítást érünk el.

Az anyagkihasználás 32,2 százalékos emelése nagy dolgot. Közel negyedszázalékos megtakarítást jelent az üzemnek, egész népgazdaságunknak. A felcsattanó taps elismerést fejez ki. Helyes úton járnak a szabászok.

A gépműhely dolgozói sem hagyják magukat. Fekete Sándor gépmunkás szólal fel.

„En vállalom, hogy ezévi egyéni tervemet július 1-ig teljesítem. 200 százalékos brigádom tagjai pedig vállalják, hogy tervünket szeptember 1-re befejezzük. Jelenlegi 205 százalékos eredményünket 220 százalékra emeljük.

Petruska József július 1-ig befejezi egyéves tervét. Szilvási József október 1-ig fejezi be tervét és brigádja 127 százalékos teljesítményét 156 százalékra emeli. Fábán II István és Laki István vállalták, hogy évi tervüket november 15-re teljesítik. Fábán István eddigi 125 százalékos eredményét 128 százalékra, Laki István pedig 120 százalékos teljesítményét 124 százalékra emeli fel.

Július 1-re elvégzem ezévi terv-előirányzatomat — mondja Mányi Béla elvtárs. — Május 1-re pedig vállalom, hogy 200 százalékos teljesítményemet 250 százalékra emelem.

Üzemünkben dolgozó „Szabadságharcos” brigád nevében versenypolitikai, kölcsönös segítői és gazdasági vonalon. A Kölcsönös Gazdasági Segítő Tanácsa szintén a Szovjetunióhoz köszönheti létrejöttét és a benne résztvevő államok számára a gazdasági fel-

lesznek — mondja Budai Károly — hogy a szakmunkások teljesíteni tudják felajánlásukat. Május 1-re egy újítást vezetnek be.

Még tart a röpgyűlés a gépműhelyben, de már mint a futótűz terjed a hír az üzemben: versenybe léptek a gépműhelyiek a Vagongyár kazánkovácsműhely dolgozóival.

Balla Lajos csizoló 60 nappal, Hegedűs Mihály asztalos 80 nappal, Nemes Lajosné fűnyező 60 nappal, Horváth Antal állító 90 nappal előbb fejezi be 1950. évi tervét. Gyöngyösi Erzsébet és brigádja 3 hónappal, Rác Béla asztalos 2 hónappal, Bartha István ugyancsak 2 hónappal rövidíti meg évi tervteljesítésének idejét. A Bútorgyár dolgozói összesen 3.729 nap felajánlást tettek ennnyivel rövidebb idő alatt teljesítik évi tervüket. Közel 1 millió forint megtakarítást érnek így el.

A röpgyűlések befejezése után a rengeteg javaslatból, felszólalásból elkészült a versenykiírás, amelynek szövege a következő:

Vagongyári elvtársak, dolgozók!

Mi, Debreceni Hajlított Bútorgyár NV. dolgozói hazánk felszabadításának 5 éves évfordulójára tett felajánlásunkat túlteljesítettük. Ennek alapján május 1. méltó megünneplésére, szocialista tervünk előbbi elvégzésére versenyre hívunk ki benneteket!

Versenyleteltelünkben vállalkozunk: 1. hogy öt éves tervünk első évére előirányzott programunkat egész üzemünk november 15-re befejezi.

Ezen belül a szabászat és gépműhely a vagongyári kazánkovácsműhely dolgozóit versenyre hívja, hogy november 1-re befejezi tervét.

2. Az üzem összes dolgozói vállaljuk, hogy kormányzatunk által előirányzott önköltségekcsökkentési tervünket 17,8 százalékkal túlteljesítjük.

3. Üzemünk összes dolgozóit egyöntetűen vállalkozunk, hogy selejt százalékunkat 4 százalékról 3 százalékra csökkentjük. Ez 25 százalékos selejtesökkentést jelent.

4. Vállalkozunk, hogy a szocialista munkaversenyben lévő dolgozóink számát, mely jelenleg 64 százalék a az üzemünk dolgozóinak, az év végére 75 százalékra emeljük.

Ezen belül az egyéni versenyzők számát, mely jelenleg 61 százalék, 80-ra emeljük.

5. Vállalkozunk, hogy ez évben egész üzemünk területén úgy kívül, mint belül: tisztaságot és rendet teremtsünk, hogy a munka folyamatosságát akadálytalaná tegyük.

6. Szabászműhelyünk brigádja az anyag jobb kihasználása érdekében 3,2 százalékkal emeli az anyag jobb kihasználását, ami évi 249.200,16 forint megtakarítást jelent.

Ezen versenyleteltelünk végrehajtásával szeretnénk kifejezni soha el nem múltó hálánkat és szeretetünket a nagy Szovjetunió Vörös Hadserege, a szovjet nép nagy vezére, a magyar nép nagy barátja Sztálin elvtárs iránt.

Versenyleteltelünk végrehajtásával Pártunk és Rákosi elvtársunk iránt érzett szeretetünket és hálánkat akarjuk kifejezni. Tudjuk azt, hogy a szocialista munkaverseny fejlesztésével nemzetgazdaságunk megerősödését biztosítjuk és ezen keresztül a béketábor reánk eső szakaszát szilárdítjuk.

Debreceni Hajlított Bútorgyár NV. dolgozói

emelkedés óriási távlatait nyitja meg.

A Szovjetunióhoz, felszabadításunknak köszönhetjük, hogy évszázados elszigeteltség és gyarmati sorban élés után mostmár

emelt fővel, mint szabad és független nép menetelhetünk szomszédaink támogatásával és segítségével a felszabadult népek sorában a szocializmus felé.

G. L.

Németország egységéért, függetlenségéért és a békéért

A Demokratikus Német Köztársaság demokratikus pártjainak és tömegszervezeteinek felhívása

A Demokratikus Német Köztársaság pártjainak és tömegszervezeteinek blokkja felhívást tett közzé.

A nyugati hatalmak megszegték a potzdami megegyezést, elszakították Németország nyugati területeit és megkezdték ennek a területnek átalakítását — angol-amerikai gyarmati állammá. Nyugatnémetországot be akarják kapcsolni a háborús atlanti szövetségbe és felvonulási területté akarják tenni egy új háborúban a Szovjetunió, a népi demokratikus országok és a Német Demokratikus Köztársaság ellen — hangoztatja többi között a felhívás.

Ezekért a fejleményekért a bonni politikusok viselik a teljes felelősséget. A pártvillongások és viták azt a célt szolgálják, hogy eltereljék a nép figyelmét és megakadályozzák abban, hogy felismerje, ki a felelős az eseményekért. Ilyen figyelemelterelő mesterkedés MC Cloy amerikai főbiztos terve az úgynevezett szabad német választások kitűzéséről egész Németországban.

Ha a Heussok, az Adenauerek és Schumacherek valóban a német népen akarnak segíteni, ha tényleg Németország egységét akarják helyreállítani, úgy haladéktalanul azért kellene síkra szállniok, hogy szüntessék meg a megszállási statutumot és a Ruhr-statutumot és adják vissza a Saar-vidéket. Síkra kellene szállniok a potzdami megegyezés végrehajtásáért, amely az egységes Németország helyreállításának alapja. Ugyanúgy, mint a Német Demokratikus Köztársaság pártjai, nekik is a békeszerződés megkötését és a megszálló csapatok visszavonását kellene határozottan követelniük. Akkor és csak akkor lenne lehetséges szabad választást tartani Németországban és csak akkor vezethetnek ezek a választások hazánk egységének és nemzeti függetlenségének biztosításához.

A bonni politikusok cselekedeteikkel és mulasztásaikkal megsemmisítették a szabad választások megtartásának minden lehetőségét. A Német Demokratikus Köztársaság pártjai és tömegszervezetei sohasem fognak hozzájárulni ahhoz, hogy a Német Demokratikus Köztársaságra is kiterjesszék az angol-amerikai imperialista megszállási statutumot. Mi segíteni akarunk Nyugatnémetország lakosságának, hogy felszabadítsa magát a gyarmati uralom alól.

Mi szembeszegezzük békeakarunkat az imperialista háborús uszítók üzemével, együtt harcolva az egész világ békétáborával, amelynek élén a Szovjetunió áll. Ebből a célból egyesítjük a Nemzeti Frontban a demokratikus Németország demokratikus és hazafias erőit.

Ebben a szellemben fogjuk megtartani a választásokat a Demokratikus Német Köztársaság területén, október 15-én. Ebben a választásban Németország demokratikus egységéről hazánk nemzeti függetlenségéről és az igazságos békéről lesz szó. Szó lesz a béke biztosításáról, a barátság szorosabbra fűzéséről a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal.

A Béke Hívei Világkongresszusának vezetősége nagyjelentőségű sajtóértekezletet tartott Párisban

A Béke Hívei Világkongresszusának vezetősége Joliot Curie elnökletével csütörtökön nagyszabású sajtóértekezletet tartott.

— Akik az atomfegyver beültetésével foglalkozó javaslatokat elutasítanak, automatikusan leleplezik magukat, mint a háborús uszítók cinkostársait — mondotta Joliot Curie.

Ha viszont megegyezés jönne létre ezekben a kérdésekben, a nemzetközi helyzet azonnal megenyhülne.

Ez lehetővé tenné a kölcsönös bizalom helyreállítását.

— Ez a bizalom — folytatta — azon az igazságon alapulna, hogy igenis lehetséges a két különböző rendszer békés megmaradása egymás mellett. Ez aztán lehetővé tenné a hadi-

költségvetések leszállítását, a hidegháború befejezését, a gazdasági kapcsolatok megjavítását és így közvetve a nép jólétének emelését. Be fogjuk bizonyítani a kételkedőknek — mondotta befejezésül —, hogy igenis lehet cselekedni a béke érdekében.

Ezután Gilbert de Chambrun képviselő kimutatta, hogy

Franciaországban a népi küzdelem az atomfegyver használata ellen máris komoly eredményekre vezetett.

A legkülönbözőbb pártokhoz tartozó képviselők írták alá a petíciót, amely háborús bűnösnek minősíti azt a kormányt, amely az atomfegyvert először használná

Újabb leleplezések a Tito-banda kémhálózatáról a szófiai perben

A szófiai kémperben csütörtökön a szerb származású bolgár állampolgárságú Darinka Sztojkoval vádlott részletes beismerő vallomást tett. Amikor az ország felszabadult, belépett a Bolgár Kommunista Párthba és ott rövidesen fontos tisztségbe került. Megismerkedett Arso M'atoviccsal, a jugoszláv nagykövetség helyettes katonai attaséjával, aki bevonta őt a jugoszláv kémhálózatba.

Katerina Szpaszova vádlott nő szintén beismerte bűnösségét. Bevallotta, hogy már 1945-ben érintkezésbe lépett a szófiai jugoszláv nagykövetség helyettes kereskedelmi attaséjával, aki beszervezte őt a jugoszláv kémhálózatba.

A következő vádlott Ivan Bajcaljev, szintén beismerte bűnösségét. Elmondta, hogy 1946-ban Gjevgyelijében az UDE titkos munkatársa volt.

Ljuban Kosztaginov vádlott bevallotta, hogy 1946-ban titkos munkatársként beszervezték az UDE-ba. 1949-ben megbízták, hogy Bulgáriában titóista propagandaanyagot terjesszen.

Dimitro Goranov vádlott szintén teljes mértékben beismerte a terhére rótt bűncselekményeket. 1941-ben fasiszta tengerészisz-

volt. Résztvett a német tengerészeti hadműveleteiben, meggyilkolt antifasiszta tengerészeket. 1949 tavaszán Jugoszláviába menekült. Itt az UDE ügyőke lett.

Petko Ivanov vádlott annak idején fasiszta volt. 1949 szeptemberében Jugoszláviába menekült, ahol az UDB szolgálatába állott. Az UDB közölte velem — mondotta —, hogy Bulgáriában az UDB lesz a feladat, hogy politikai, gazdasági és katonai természetű bizalmas értesítéseket gyűjtsék, átadják ezeket a jugoszláv kémhálózatoknak.

Az ügyész megkérdezte a vádlottat, miért menekült éppen Jugoszláviába?

— En ellensége vagyok a szocializmusnak — válaszolta — és nem volt mit félnem Jugoszláviától, mert tudtam, hogy Jugoszlávia egyáltalán nem szocialista ország. Tudtam, hogy ott a szocializmusnak csak látszata van. Valójában Jugoszláviában diktatura, vagy helyesebben szólva fasiszmus áll fenn.

Csütörtök délután a bíróság befejezte a még hátralevő vádlottak kihallgatását, akik szintén beismerték, hogy résztvettek a Bulgária ellen folytatott kémtevékenységben. Pénteken a bíróság rátért a tanúk kihallgatására.

Csak féktelen terrorral tudta Tito a szükséges szavazatokat megszerezni

A Pravda a jugoszláviai „választások” eredményeiről

Március 26-án Jugoszláviában úgynevezett parlamenti „választások” voltak. A megrendezett „választásoknak” célja világos és alig lehet kétség az iránt, hogy Titó és klikkje ezekkel a „választásokkal” azt a látszatot akarta kelteni, hogy fasiszta államrendszere a lakosság

minden részében „támogatásra talál”.

A jugoszláviai „választások” a féktelen fasiszta terror jegyében folytak le. A Tito-Rankovic-klikk az erőszak minden eszközét felhasználta, hogy a választókat ebben a szánalmas komédiában való részvételre kényszerítse.

Az eredmény a féktelen terrornak köszönhető

Jóllehet a titóista jelöltek a választásokon „összeszedték” a szükséges szavazatokat, mégis teljesen világos, hogy ez az eredmény csak a választásokon alkalmazott terror következménye. A Titó-klikk gazdasági — az amerikai imperialisták és angol csatósai — leereszkedő vállveregetéssel veszik tudomásul a jugoszláv „választások” eredményeit. A Reuter irada tudósítója megállapította, hogy „amennyiben a választók nem akartak szavazni, nem kellett szavazniok.” De azt is írja, hogy ha ellene is szavaznak, mégis a Népfront jelöltjei lesznek megválasztva.

A Times tudósítója a szavazók hangulatáról is ír, a velük folytatott beszélgetés alapján. Megállapítja, hogy „szemmeláthatólag úgy vélték, hogy általában kevés érdeke van bárkire is szavazni.” Az eredményeket a féktelen ter-

ror ellenére sem lehet elnyönsnek mondani a titóisták számára. A „választások” — mint erről még a hivatalos és minden bizonnyal elferdített adatok is tanuskodnak, megmutatták a jugoszláv dolgozó tömegek ellenállását a bűnös Titó klikkal szemben. Megmutatták azt, hogy még elszántabban köcszek harcolni a fasiszta bitörők uralmának megdöntéséért s azért, hogy hazájukat a demokratikus fejlődés útjára vezessék.

Igen sok a szavazó Tito ellen

Ljubljana négy választókerületében a jelölt nélküli urnákra esett szavazatok száma 14.09 százalék. A zágrábi fasiszta választókerületben 13.44 százalék szavazott a titóista „jelöltek” ellen a választásokon. A Reuter tudósítója egyik

jelentésében kiemelte, hogy a klaneci kerületben, ahol Titó született, a választók 23 százaléka nem vett részt a választásokban és a szavazók közül 18 százaléka szavazott a titóista jelöltek ellen.

Horvátország egyik legnagyobb ipari városában, Karlovában, a titóista jelöltek ellen a választók több mint 20 százaléka szavazott. A jastrebarszkei választókerületben a választók 24 százaléka dobta a szavazógolyót a jelöltek nélküli urnába.

Szuboticán az első választókerületben a választók 25.35 százaléka szavazott a titóista jelöltek ellen, a másodikban 22.69 százaléknak, és a harmadikban 30.20 százaléknak.

A becei választókerületben 28.6 százaléknak és a cesenai választókerületben 29.05 százalék szavazott a titóista jelöltek ellen.

A fenti adatokkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a választók olyan körülmények között szavaztak Titó ellen, amikor a kényszerszavazás és terror mellett azt kockáztatták, hogy a leg súlyosabb üldözöttségnek lesznek kitéve. Ennek ellenére mégis a Titó banda ellen szavaztak.

MEGJELENT

Április 4.

Hazánk felszabadulásának ünnepe

Hazánk felszabadulásának ünnepére képes album jelent meg az MDP Központi Vezetősége Agitációs Osztálya kiadásában, amely megismerteti dolgozó népünkkel az eltelt öt esztendő harcos multját, eredményeit.

Megmutatja országunk építésében a hatalmas felszabadító Szovjetunió segítségét, a Magyar Dolgozók Pártja vezető, irányító munkáját, melynek eredményeképpen megváltozott, vidámabb lett dolgozó népünk élete, munkája.

A megjelent képes album 32 oldal. Ára 2 Ft

KAPHATÓ
MDP PÁRTSZERVEZETEK BEN.

ÁT A DUNÁN

Irta: Szeljcszkij százados, a Szovjetunió hőse

Amikor a Szovjet Hadsereg csapatai körülzárták Budapestet, századom azt a feladatot kapta, hogy gyalogos egységgel megerősítve keljen át a Dunán és Ercsi közelében foglalja el az ellenség túlsági hídfőjét.

Kihasználva a koromsötét éjszakát, ladikokon indultunk el a parancs végrehajtására. Katonáink ügyeltek arra, hogy a legnagyobb csendben jussunk át, nesztelen evezőcsapásokkal. De alig jutottunk túl a folyó közepén, a németek észrevettek bennünket és a ladikokra erős géppuskák és aknatűz zúdítottak. Egymás után robbant körülöttünk az akna, a víz magasra szökött, köröskörül szilánkok potyogtak és golyók süvítettek. Az akna, amelybe Zsajvoronov főhadnagy ült le-

gényeivel, telitalálatot kapott. Zsajvoronov főhadnagy és két felderítő bajtársának hősi halála átkelők egységünkben még jobban lángrolbantotta, szenvedélyesebbé tette az ellenség elleni gyűlöletet. Géppuskáinkból mi is megnyitottuk a tüzet. Mögöttünk a partról megszólaltak aknavetőink és a német hídfőről ide hallatszottak a robbanások. Néhány perccel később az ellenséges parton voltunk.

A térképen gyorsan megállapítottuk tartózkodási helyünket, majd rádóval összeköttetést teremtettem a parancsnoksággal. Közöltem az adatokat az üteggel.

A németek ellentáma-

dásba lendültek, de aknavetőink és egyre erősödő tüzérségi tüzünk támogatásával visszavertük a nyomást. Újabb egységeink keltek át a Dunán és a korhajnali órákban sikerült kiszélesítenünk az elfoglalt hídfőt.

A németek átcsoportosítással új erőket vetettek be. Afonyin törzsrömerester idejében észrevettem, hogy néhány tucat német hátbatámadásra készül.

Az ütegparancsnoksággal ismét közöltem a terepről és az állásokról a helyzetet. A mieink nem késlekedtek és tüzérségi tüzet nyitottak a folyóparton csoportosuló németekre. Tüzérségünk jó

munkáját a négyzetméterenkénti becsapódás jelezte.

Ezzel egyidőben mi is döntő rohamot indítottunk. „Hurrá!” kiáltásokkal vetettük magunkat az ellenségre. A német egységből 30 ember maradt életben, ezek megadták magukat. De ezzel nem fejeződött be a harc, mert a hídfő kiszélesítéséért indított küzdelem még két napig tartott. A németek nyolc támadását vertük vissza ezalatt. A fasisztáknak ez 300 emberükbe került.

Félszáz katona — ennyiből állt az egységünk — bátorsága, tüzérségünk és aknavetőink pontos munkája segített bennünket a kitűzött feladat teljesítésében. A megerősített hídfőtől egységeink támadása nyomán fokozatosan és növekvő lendülettel avomultunk előre.

Dicsőség a szocializmust építő munkásosztályunknak, dolgozó népünknek!

A hortobágyi állami gazdaság dolgozói is túlteljesítik április 4-i felajánlásukat

A hortobágyi állami gazdaságban egyre nagyobbak a teljesítmények.

A mátai üzembeszben különösen a műtrágyaszórásnál érték el a szép eredményeket. A „Partizán”-brigád és az „Ady Endre”-brigád 250 százalékos átlagteljesítményt ajánlott fel április 4-re. Ezt a felajánlásukat már jóval túlteljesítették. Túlhaladták már a 300 százalékos átlagot is. A „Partizán”-brigád Tóth Kálmán vezetésével legutóbb 500 százalékos napi teljesítményt ért el. Az „Ady Endre”-brigád eddigi legmagasabb teljesítménye 510 százalékos. Ezeket az eredményeket a munka jó megszervezésével érték el. A műtrágyás szakokat úgy helyezték el, hogy munkájukat folyamatosan, üres járatok nélkül végezték.

Ugyancsak szép eredményt ért el a mátai üzembeszben

Kiss Zoltán traktoros, aki az üres járatok kiküszöbölésével 3 vetőgéppel 50 katasztrális holdat vetett be 8 óra alatt és 40 százalékos üzemanyagmegtakarítást ért el, a porlasztási hőfok megváltoztatásával.

A borsosi üzembeszben a tehénész-brigád ért el szép eredményeket. A brigád Kovács János sztahanovista tehénész vezetésével vállalta, hogy a 180 kilogramm előírt választási súlyot szemben 220 kilogrammot érnek el a borjúk nevelésénél. Ezt a felajánlásukat túlteljesítve 260 kilogrammos eredményt értek el.

Makkai Sándor traktoros az eddigi eredményeit csaknem 200 százalékkal teljesítette túl, 8 óra alatt 88 katasztrális holdat vetett be, ami 400 százalékos teljesítményt jelent. Ezt a teljesítményét újítással, az üres-

járatok csökkentésével érte el. A szászteleki üzembeszben Szabó János és Tövisskes Sándor párosversenyre hívták ki egymást, hogy ki éri el április 4-ig a legnagyobb átlagteljesítményt. Az eddigi 160 százalékos teljesítménnyel szemben Tövisskes Sándor 302 százalékosat ért el a legutóbbi alkalommal. Ezt az eredményt az üres járatok kiküszöbölésével és főképpen helyes gépkezeléssel érte el. Egyáltalán nem volt üzemzavar, állandóan ment a gép.

Hajdúböszörményben Takács Sándor juhász az április negyedik felajánlás teljesítése után vállalja, hogy május 1-re 15 százalékkal emeli az ellési átlagot, az elhullási átlagot felére csökkenti, az egy juhra eső gyapjúhozamot 10 százalékkal emeli.

A VÁMOSPÉRCSI GÉPÁLLOMÁS MUNKÁJÁRÓL

Lapunk március 30-i számában „Ne csak felismerjék a hibákat, hanem javítsák is ki” címmel cikket közöltünk a vámospércsi gépállomás munkájáról. A cikk erős bírálatot gyakorolt a gépállomás vezetősége felé, mert a tél és a koratavas folyamán hanyagul, később pedig, amikor a munkaidő bekövetkezett, fejvesztve, kapkodva végezték munkájukat. Gépállomásaink most már eléggé erősen beleygő-kerezték a községekbe, dolgozó parasztságunk körébe és így nemcsak hogy kibírják a bírálatot, hanem a szocialista munka megjavítása érdekében szükséges is a hibákra rámutatni. A cikkel kapcsolatosan hozzánk érkezett első hozzászólást közöljük:

A Néplap március 30-i számában megjelent cikk, mely a vámospércsi gépállomáson mutatkozó hiányosságokra mutatott rá, Alkőzpontunkat nem érte váratlanul. Az ellentét a gépállomás vezetőségében nem újkeletűek. Erre Alkőzpontú értekezleteinken többször rámutattunk. Rámutattunk arra, hogy az egyenlenség legfőbb oka az, hogy a gépállomás üzemi pártszervezete nem irányítja a termelőmunkának, a pártszervezet élcsapat jellege nem domborodik ki, a pártszervezet nem vezeti a gépállomás dolgozóit, hanem feloldódik abban. A pártvezetőségi üléseket nem tartották meg helenként, a népnevelési értekezleteket elhanyagolták és a taggyűlések összeolvadtak az üzemi értekezletekkel.

Mindezekre a hiányosságokra Alkőzpontunk Politikai Osztálya felfigyelt ugyan, kritika alá vonta a gépállomás vezetőségét, de kellő támogatást nem adott és kellő rendszabályt nem alkalmazott a hiányosságok kiküszöbölésére. A felelős vezetőség nem előzött meg és, mikor a felelős már megvolt, nem operáltak ki.

Hogyan történhetett az, hogy a gépállomás üzemi pártszervezete csak havonta tart vezetőségi értekezletet? Hogy a taggyűlések összeolvadtak az üzemi értekezletekkel? Itt súlyos mulasztásokat követt el az üzemi párttitkár, kivül az Alkőzpont Politikai Osztálya is, mert nem ellenőrizte eléggé a pártszervezet munkáját. Nem ellenőrizte azt, hogy a gépállomás ütemterve fel van-e bontva és, hogy a traktorosok ismerik-e a gépállomás és a saját maguk tervét. Hogy a tavaszi szántási munkák nincsenek kiütemezve, a traktorosok nem ismerik saját tervüket és csak annyit tudnak, hogy „ott a lét a követéssel van valahol” a szántani való, ez a gépállomás mezőgazdászának hanyag munkáját és az Alkőzpont mezőgazdászainak és Politikai Osztályunk ébertelenségét mutatja. A vezetőség, a mezőgazdász és főgépész hanyag és rossz munkáját felismertük ugyan, beszéltünk róla, de nem változtattunk lényegesen a helyzeten.

Nagy hiba a vámospércsi üzemi pártszervezet munkájában, hogy az egyik traktorosnak kellett azt a kérdést felvetni, hogy az éjjeli munka biztosítása érdekében nappal húzzák meg a szélső barázdát. Vagy a velőgépek helytelen összekapcsolását a TSZCS-tagoknak kellett észrevenni. Hol volt a pártszervezet vezetősége? Hová

lett a pártszervezet irányító szerepe? A pártszervezet vezetősége nem állt a hivatása magaslátán. Innen ered az az össze-vissza való kapkodás, amely a termelőmunkában is megmutatkozik. Innen ered az, hogy a gépállomás dolgozóit nem érdek az üzemi pártszervezet támogatás és erejét, ennél fogva munkájukat ösztönyszerűleg, tervszerűtlenül végzik. Nincsenek tudatában annak, hogy Pártunk segítségével nemcsak az osztályelleneséget tudjuk legyőzni, de uralkodni tudunk a természetben és megbirkózunk a legkonkább talajművelőségekkel is. Hogy ezt tudjuk és megértjük, ahhoz a marxista-leninista elmélet elsajátítása szükséges. Dolgozóink marxista-leninista nevelését pedig üzemi pártszervezeteink vezetőknek, elsősorban az üzemi pártszervezet titkárnak kell végezni. Ennek a nevelésnek a hiányosságait mutatkoznak meg a vámospércsi gépállomás egész termelő munkájában is.

A vámospércsi gépállomáson mutatkozó hiányosságok arra intik Alkőzpontunkhoz tartozó minden gépállomás vezetőségét, de Alkőzpontunk Politikai Osztályát is, hogy a politikai nevelőmunka végzésére nagyobb súlyt fektessünk és a politikai munkát alaposabban ellenőrizzük. Minden visszaszámoljunk, amely gépállomásaink jelenlegi munkáját a termelőmunkában előforduló hiányosságoknak a kifizetésére a helytelen politikai munka, a helytelen politikai nevelés és ezeknek a munkáknak a felületes ellenőrzése.

Ezekből a hibákból tanulni kell valamennyi gépállomásunknak, de Politikai Osztályunknak is. A vámospércsi gépállomás üzemi pártszervezetének a hiányosságokon kívül figyelembe kell venni azt, hogy dolgozó parasztságunk egyre jobban megbarátkozik a gépállomással, munkáját, segítségét minél nagyobb mértékben igénybe veszik. Dolgozó parasztságunk látja, hogy a gépállomásokon keresztül nagy Pártunk minden tekintetben segítségére siet. Ezeket a szempontokat figyelembevéve Pártunk parasztpolitikáját érvényesíteni kell Vámospércsén is.

Ehhez az szükséges, hogy a gépállomás üzemi pártszervezete álljon hivatása magaslátán, Alkőzpontunk Politikai Osztálya pedig erősebben támogassa munkájában és a pártszervezet munkájának ellenőrzésére nagyobb gondot fordítson.

JÓÓ GÉZA,
a Gépállomás Alkőzpont
Politikai Osztályának munkatársa

Felszabadulásunk ünnepére háromezer facsemetét ültetünk el és 200 sertésnek építünk hizlaldát

a böszörményi „Petőfi” TSZCS-ben

A böszörményi határban a tavaszi szelek nyomán száradó barázdákban szál kergeti a csoroszlyák kavarta port. Serény munka folyik az egész határban, de talán a legszerényebb a „Petőfi” TSZCS földjén. Ezeket a szép, egyenes táblákban már elvégezték a csoport tagjai a márciusi munkát 15 nappal hamarabb, mint ahogy az ütemterv előírta és most már az áprilisa előírt munkát végzik.

Bivalyos Gellén Imre, a csoport elnöke kint dolgozik a munkacsapatokkal együtt.

— Ennél a csoportnál úgy tudja meg az elvtárs — mondja, — hogy mindenki kivétel nélkül a munkából és aki nem dolgozik jól, annak nincs is itt becsülete. Van itt tennivaló elég, jut mindenkire munka bőven. A 290 holdas gazdaságban a minden-napi jó munkán felül felszabadulásunk ünnepére még 3 ezer facsemetét ültetünk el és 200 sertésnek építünk hizlaldát, de a magunk erejéből. Ugy számítjuk, hogy mire elkészülünk a hizlaldával már kapjuk is a hizlaldánivalót. A Mezőgazdasági Igazgatóságon úgy biztattak, hogy 150 süldőt kapunk. Igyekezünk is nagyon, hogy kész legyen az ől, amikor megkapjuk a süldőket.

A központi tanya bejáratánál Erdős Zsigmond, Sánta Mihály, T. Kiss János tevékenykednek. Hatalmas oszlopok kerülnek itt a földre. Diadalkapu készül. Nem egy napra készül. Jó erősen építik szorgos kezek ékesítik, hogy hosszú-hosszú időn át hirdesse: április 4. hozta el nekünk a felszabadulást és nyitotta meg a dolgozóknak a boldog élet útját.

A termelőszövetkezeti csoportnak öt tanyája van. Minden tanyát rendbe tesznek, meszelnek, takarítanak az asszonyok, hogy felszabadulásunk ünnepére a „Petőfi” csoport tanyái ragyogjanak a tisztaságtól és ünnepi külsőt kapjanak. A TSZCS dolgozói a legértékesebbet, amit

ember adhat: munkájukat ajánlották fel április 4-re, munkájukat úgy végzik, hogy többet és jobbat termeljenek. Napi munkájukon felül, együttesen összesen 180 munkanapot ajánlottak fel.

A TSZCS bogárfekete földjein vidám arcú férfiak és asszonyok dolgoznak, boldogok mert tudják, sajátmaguknak dolgoznak, szorgos kezük minden órai munkájával mindnyájunk javát, nemzetgazdaságunk erejét növelik.

A megyei földművelőszövetkezeti vezetők ma tervfelbontási értekezletet tartanak Debrecenben

Megyénk 93 földművelőszövetkezetének ügyvezetői ma tervfelbontási értekezletet tartanak a városháza üléstermében. Az értekezletre Budapest-ről központi előadó érkezik, aki ismertetni fogja a földművelőszövetkezetek ez évi részlettervének szétbontását.

A földművelőszövetkezetek 1949-ben is csináltak tervet, de ezek jórészt papírtervek maradtak. Nem bontották fel, nem vitték le a felelős dolgozókig és a pénzgazdálkodás is nélkülözötte a megfelelő irányítást, ami nélkül a terveket eredményesen végrehajtani nem lehet.

A terv jó végrehajtása megköveteli, hogy a földművelőszövetkezetek vezetőségének minden tagja, de a tagság is a legaprólékosabb részletben ismerje a tervet.

A szocialista munkaversenyben eddig elért nagy termelékenység egyik legfőbb oka az, hogy az ipari munkásoknál a tervet felbontották és levitték egészen a munkaadókig. A mai tervfelbontó értekezletnek is az a célja, hogy ügyvezetőink megismerjék azokat a módszereket, amelyek a legalkalmasabbak arra, hogy a földművelőszövetkezetek egyes dolgozói alaposan megismerjék a tervben foglalt feladatokat, tudják kötelességüket, a rájuk háruló munkát és a tervteljesítést 100 százalékgig biztosítsák.

Megyei szövetkezeteink él-

téből a példák egész sorát lehetne felsorolni annak bizonyítására, hogy a szövetkezetek vezetői nem mindig ismerték fel azt az utat, amely leghatározottabban vezet a szövetkezet céljainak megvalósításához.

A szövetkezeti vezetők mai értekezlete nagymértékben hozzá fog ahhoz járulni, hogy a hibákat kijavítsák és földművelőszövetkezeteink ez évi tervüket maradéktalanul teljesítsék.

Böszörményi fáklyás felvonulással nyitja meg a felszabadulási ünnepségeket

Április 4-e ünnepelésére nagyban készül Böszörményi dolgozó népe. Az ünnepségeket fáklyás, lámpionos felvonulással nyitják meg április 3-án. A felvonulás után zenés takarodó lesz és zenekarok járnak be a város utcáit. Április 4-én délelőtt 10 órakor a szovjet hősök emlékművénél tartják meg a naggyűlést. Délután sportmüsort lesz, este a Petőfi Házban kulturműsor, utána táncmulatság.

KOLHOZEGYETEM

A Politikai és Tudományos Ismereteket Terjesztő Társaság a turkmén köztársaságban megszervezte az első turkmén kolhozegyetemet. Ezen a főiskolán fogják szakképzésüket fejleszteni minden kolhoz brigádvezető, csoportvezető, kolhozelnök, és a fajusi tanácsok tagjai.

A nemzetközi békeharc napjaink leghatalmasabb tényezője

A Béke Hívei Világkongresszusa Allandó Bizottságának a napokban végéért harmadik ülészaka azt mutatja, hogy a békéért vívott harc új szakaszába lépett. A két felhívás, amelyet a Béke Hívei Világkongresszusa Allandó Bizottságának harmadik ülészaka fogadott el, új világos tervvel fejezte fel a béke harcát. A Béke Hívei Világkongresszusa Allandó Bizottságának felhívása a népek millió felelete volt az amerikai atomszarolók új mesterkedésére. akik a monopóliumok meggazdagodásának érdekében próbálják fokozni a háborús pszichizist és folytatni a fegyverkezési versenyt. Tudják meg az amerikai atombombával fenyegetőzők, hogy ha az emberek tömeges kiirtására, az atomfegyver alkalmazására merészkednek, akkor a hitlerista Németország főkolompasának sorsa vár rájuk.

Az amerikai nép az Egyesült Államok kormánykórének terrorpolitikája ellenére egyre határozottabban emeli fel hangját a béke védelmében. A kormány háborúra uszító politikája ellen nemcsak a munkásosztály és élcsapata, a Kommunista Párt tiltakozik, hanem az amerikai nép más rétegei is. A Kommunista Párt mellett a szakszervezetek, a tudósok és írók csoportjai az egyházi szervezetek haladó szellemű vezetői, az egyetemek, különféle polgári szervezetek is követelik a fegyverkezési verseny megszüntetését és az atomfegyver betiltását. Az emberiség történelmében első ízben jött létre a népek hatalmas szervezett nemzetközi békefrontja. A békéért vívott nemzetközi harc korunk hatalmas tényezője, amely új szakaszba lépve azt mutatja, hogy a népek elegendő erővel rendelkeznek és képesek megemléskelni az agresszorok kárán.

Gyakorlott üzletszerzőket KERESÜNK
Cím: a Kiadóban

A Dobai-pusztai kendergyár dolgozói is meghálálják a szabadságot

Már csak napok választanak el bennünket április 4-től. Öt éve annak, hogy a diadalmas Szovjet Hadsereg az utolsó német, fasiszta csapatokat kiverte hazánkából. Az ország teljesen felszabadult. A magyar nép fellélegzett, új, kizsákmányolástól mentes életet kezdett. A Jerombolt ország a Szovjetunió segítségével, a Párt és Rákosi elvtárs vezetésével az újjáépítés és a hároméves terv folyamán a magyar dolgozó nép önfeláldozó munkájával felépült. A magyar nép emlékszik ezekre a napokra, 1945-ben álmoknak tartottuk volna azt hogy 5 év elteltével felépüljön az ország.

A felszabadulás ünnepét hazánk dolgozói munkafelajánlásokkal ünneplik s ezeket legnagyobb részben már végre is hajtották. Munkafelajánlással készülnek április 4-re a Dobai pusztai Kendergyár dolgozói is. A Kendergyár a komádi állomástól 6 kilométerre, Békés megye határára áll. Hosszú bádókgénye messze ellátja a pusztaságban. Közébe érve már feltűnnek a kenderasztagok is, melyek ott hevernek a telep területén szétszórtan, egymástól távol, hogy tűz esetén ne égjen le a készlet. A gyár két műszakban dolgozik, nyersanyaggal egész évre el van látva.

A kendergyárban január 15-én alakult meg a pártbizottság 15 taggal. Az üzemi pártbizottság 10 felvilágosító munkát végzett. Három tagjelölt is van már a telepen.

A felajánlások

Az első és második műszakban dolgozó törő brigádok, 120 százalékos teljesítményüket 160 százalékra emelik a felszabadulás ünnepére. A tilolók ezt a felajánlást túlszárnyalták, mert 120 százalék helyett 170 százalékra vállalták normájuk teljesítését.

Az első műszakban a törők közül kiválnak Somogyi Gyula elvtárs, aki tagjelölt, Erdel István, Dani Teréz és Dák Ilona elvtársak, a tilolók közül Nagy Piroška, Vass Sándorné, Varga Ilona és Erdel Jánosné elvtársnők. A második műszak törői közül Tar József, Juhász Sándor, Nagy Júlia és Tóth Rozália elvtársak; a tilolók közül Kurján Irén, Lázár Erzsébet, Turbucz Irén és Ga'ambos Róza elvtársnők vegyének igen szorgalmas munkát. Ez persze nem azt jelenti, hogy a többi elvtársak nem jól dolgoznak. Mindnyájan azon vannak, hogy a termelést előbbre segítsék.

Hogy a kendergyári dolgozók jó munkát végeznek, bizonyítja az is, hogy két hónapi tervüket három hét alatt teljesítették. A terv február 1-től volt érvényben, de a törő elöngerekek javítása miatt csak március 6-án indult meg az üzemi és március 28-án már befejezték az első negyedévi tervet.

A második negyedévi terv már könnyebb lesz — mondja Nagy Piroška elvtársnő, aki éppen egy „adag” tört kenderet tesz a tilológép alá, mert április 1-vel az egyéni normát és egyéni bérést vezetjük be. A felbontott terv újabb lendületet ad munkáinknak, kialakulhat az egyéni és brigádverseny.

Önköltségesökcentés — újítás

Gút Béla elvtárs üzemi gépész éppen az R. Wolf 50 lóerős gözkazánt törölgeti egy oajos ronggyal, keze, ruhája olajos, az arca kormos és olajfoltos. Elmondja, hogy a gépek is tettek felajánlást s ezenkívül hetenként egy vagon szenet takarítanak meg azáltal, hogy a hatalmas gözkazánt nem szénrel, hanem kenderpozdorjával fűtik.

A Kendergyár egy újítással is dicsekedhetik: melvnek neve pozdorjárzó gép, Derzi Lajos elvtárs újítása: eddig a leluolt pozdorját, mint selejtet kezelték. A pozdorját együtt naponta 80 kiló kőcment a selejtbe. Ez a gép kiküszöböl a nagymértékű selejtet, a kőciből a legkételesen kőcizza a pozdorját, melyet naponként 200 forint értékű kőcot takarítanak

meg. Évenként több mint 70 ezer újítást rajz után továbbították az forintos megtakarítást jelent ez a ország minden kenderfonó üzemi-dobai pusztai Kendergyárnak. Az nek.

Az építőipar élenjárói

„Nekünk pedig, akik sztáhanovisták, kommunis-ta kiváló munkások vagyunk — a példamutatók között is az élen kell jár-nunk! Ezt ne felejtjük el a konferencián!” (Czukor Anna ifjúmunkás-sztáhanovista, az építőipari konferencia küllötte.)

Pjotr Orlov sztáhanovista kö-müvesmester szerencsés ember-nek tartja magát. Résztvett a Szovjetunióban a sztáhanovisták első értekezletén, a Sztáhanov-mozgalom hajnalán. Kevés építő-munkás volt jelen ezen az érte-kezleten. A Sztáhanov-mozgalom csak akkor volt kibontakozóban. Orlov látta, végigélte a mozgalom rohamos fejlődését.

Közreműködésével valósult meg a szovjet nép nagy vezérének, Sztálinnak jóslata: „Ma még ke-vés sztáhanovista van, de ki ké-telkedhetik abban, hogy holnap tiszzer annyit lesz?”

A Szovjetunióban a sztáhanovista építők óriási hadserege nőtt fel e szavak elhangzása óta. Min-den szovjet építőmunkás szívét, tudásának legjavát viszi munká-jába. Ezerszámra épültek és épülnek ma is a gyárak, lakóhá-zak, iskolák és kolhozok épüle-tel.

A gigantikus munkában Pjotr Orlov ereje megkötésereződik, amikor arra gondol: egy időben minden munkaműveletet kézzel végeztek. De a sztálini öt éves ter-vek során az építkezések új tech-nikát, gépi berendezéseket kap-tak. Kibontakozhatott a szovjet ember alkotóképessége. Minden építőmunkás igyekezett tökélete-síteni szakmai tudását és újítá-sokkal fokozni a munka lendületét, sztáhanovista vállalásaitkal siet-tetni a tervek végrehajtását

Pjotr Orlov is arra törekedett, hogy ne maradjon elvtársai mö-gött. Értékes racionalizálási ja-vaslataival jelentősen hozzájárult az építkezések meggyorsításához. Egy alkalommal Moszkvában, a Gorkij-utca 29. számú három-emeeletes öreg háza még két emeletet kellett építeni. A falak nagyon vastagok voltak és ha ez-zel a vastagsággal építették vol-na még a két emeletet, az épület alsó emeletét alá kellett volna támasztani. Mindez sok költséget és anyagot emésztett volna fel. Orlov javaslatára üregesfalú emeleteket építettek. E falak job-ban övnek a hidegtől, jóval köny-nyebbek mint a tömörfal, de szil-lárdságban veteksznek vele. Az újítás jelentős megtakarítást eredményezett pénzben, anyag-ban és munkában egyaránt.

Orlov köművesmester sok-sok ilyen javaslatot tett az évek so-rán. Sztáhanovista lett. Vasárna-ponként a főváros utcáin sétáltat, gyönyörködik a magas épületek-ben, amelyek építésénél brigádja-ival együtt ő is részt vett. Ha fel-teszli magának a kérdést: „Mi készíten bennünket arra, hogy új, újratlan utakra lépjünk?”, a választ Sztálin szavaiban találja meg: „A munkaversenyben az a legjelentősebb, hogy az emberek-nek a munkáról való nézetében gyökeres fordulatot idéz elő, mert a munkát szívesen vállalják és súlyos teherből, aminck azelőtt tekintet-ték, a becsület dolgává, dicsőség-dogává, érdem és hősiesség dol-gává változtatja.”

Az építőipar sokezer sztáhanov-istája, mint a népgazdaság többi ágazataiban dolgozó sztáhanov-isták, Sztálin nevével ajkukon építik a Szovjetuniót, a kommu-nizmus felé haladó országot.

Egy ország szíve dobog benne

Kicsi domborművű tábla, kicsi, kis aszta-lon. Készítette egy téglagyári munkás, Fekete Sándor. Nagy szeretettel, ezer gon-dossággal vésett, fa-ragott bele minden vonást. Munkaideje után — mindig, mi-kor csak ráért. A domborművű táblán egy szovjet ka-tona áll. Kezében fegy-vert, vörös lobogó. Fegyvert, mellyel le-verte a népek kezé-ről a bilincseket, lobogó, mellyel rohamra in-dult Sztálingrádnál, a berlini kapunál. Fegy-vert s lobogó... mi-csoda szép szimbo-lum... — olyan, mely felőlünk is elűzte a

vészt, a faszizmus dög-keselyűit öt évvel ez-előtt, 1945-ben. Nézzük a kis remek-művet. Itt áll előttünk egy kicsi, külvárosi asztalon. Fény hull rá, az apró földes szoba tisztá vilanyfénye. Ebben a fényben ezü-sösen csillannak meg a dombormű alá vé-selt sorok: „Soha el-nem múltó szeretettel a szovjet katonáknak. Készítette egy téglagyári munkás”. — Soha el-nem múltó szeretettel. — is-mételi mellettünk egy kis, pufók fiú. A Fe-kete-család legifjabb sarjadéka. Mennyi rajongás, mennyi hála bujkál

ebben a néhány rövid szóban. Mennyi emlé-kezés azokra az idő-ke, mikor roppant már a régi s Keletről ezer év éjszakája után fel-villant a hajnafény. Mikor a szabadság je-gyében a Párt mö-gött menetelve új utakra indult a Fekete Sándorék dolgos, har-cos népe.

Kicsi domborművű tábla, kicsi kis aszta-lon. Készítette egy téglagyári munkás, Fekete Sándor. Itt csillog, villog az esti vilanyfényben. Ot évünk eredményeiben olyan, mintha egy or-szág, — milliók szíve dobbanna benne.

A MINSZ NÉPI TÁNCVERSENYE ELÉ

Vasárnap reggel 8 órakor a Ma-gyar-Szovjet Társaság nagytermében táncverseny elődöntő lesz a debre-ceni táncospartok részére.

Ez az verseny lényegesen külö-nözik az eddigi táncversenyektől. Eddig a csoportok egy-egy tánc-versenyre egymástól függetlenül készültek, vigyázva versenytáncuk-ra, nehogy egy másik csoport „el tudja lesni”. Az eddigi táncverse-nyek is öncélúak voltak. Megmoz-gatták ugyan a csoportokat, de to-vábbi cél nem volt.

A mostani táncverseny közös munka eredménye. A táncospartok legjobbjai táncoktatóképző tanfolya-mon és tanulóörökön vesznek részt. Itt ideológiai, táncelméleti és gyakorlati képzést kapnak. A tanulóörökök tudásukat, munkamód-szerüket átadják egymásnak. Ezen-kívül az územek vagy tömegszerve-zetek alakuló csoportjainak segíté-nek és sokszor mennek el egy-egy másik csoportba, hogy tudásukat át-adják.

A táncverseny elődöntőjének is ez a lényege, hogy a táncospartok egymástól tanulva, egymás hibáit kiküszöbölve eredményesen tudjanak készülni a tulajdonképpeni verseny-re, amely április 4-ének és május

1-ének méltó megünneplése lesz táncszövetségi vonalon.

A táncversenyen a versenytáncok tartalmában is jelentős változás állott be. A táncospartok a kötött táncokon kívül lelkesedéssel tanul-ják az új magyar társastáncokat, melyeket az ünnepségek alkalmával mutatnak be. A magyar társastán-cok vidám, szórakoztató, könnyen megtanulható táncok. A csoportok itt abban versenyeznek, hogy melyik csoport tud nagyobb tömeget bevonni a táncoláshoz és melyik csoport terem vidámabb hangulatot.

A versenyre és az elődöntőre is nagy lelkesedéssel készülnek az üze-mek, a SZIT és a Diákszövetség csoportjai. Sokat ígér a Dohány-gyár, a Bútorgyár, a „Maxim Gor-ki” és a Belváros IV. SZIT tánc-csoportja, de sokat várunk a többi csoporttól is. Sajnos azonban van-nak olyan csoportok, melyek nem indulnak a versenyen. Nem akar-ják tudásukat másoknak átadni. Régi sztár-rendszerrel akarják fi-gyogtatni magukat; „majd csak az ünnepségek alkalmával”. Ez a ma-gattartás nem helyes. Ezen sürgősen változtatni kell.

A verseny a Magyar Ifjúság Népi Szövetsége rendezésében folyik. A jegyekkel együtt véleménynyilvánító lapot is kapnak a nézők, erre a legjobb csoportok nevéit, illetve a kiküszöbölendő hibákat írják fel. A versenyre a benevezéseket a MINSZ városi kultúrtilkárának (Szatmári Tibor) kell és lehet be-adni

Mikulási Béla szakelőadó

Zászlót avat ma a debreceni DÉFOSZ

Ma, szombaton a DÉFOSZ debreceni szervezete zászló-avató ünnepélyt tart a Szeche-nyi utcai székházában. Az ün-nepélyen Széll Imre elvtárs, a DÉFOSZ helyi titkára tartja a megnyitó beszédet.

A zászlóavató ünnepély után kultúrelőadást és táncmulatsá-got rendez a DÉFOSZ fiatal-sága.

URÁNIA

Hajdúböszörmény

Április 1, 2, 3, 4-én

Titkos küldetés

Magyarra szinkronizált film

Vasárnap d. e. fél 10-kor 1 Ft-os

Ifj. előadás a MINSZ rendezésében

Április 5-6-án:

Asszonyhűség

Tömegszervezetek Vasárnap kivé-telével 1 Ft-os jegyek válthatók bármely előadásra

MÉLTÓKÉPEN ÜNNEPLI DEBRECEN A NAGY NAPOT

Április 4-e megünneplésére láza-san készülődik Debrecen dolgozó népe is, hogy kifejezze háliját, sze-retetét, hűségét és ragaszkodását felszabadítónk, a nagy Szovjetunió, a Szovjet Hadsereg és a bölcs Sztá-lin iránt. Munkafelajánlással mon-danak köszönetet a dolgozók felsza-badítóknak, de ezenfelül már ké-szülnek a gyárakban, üzemekben, a lakóházakban a dekorációk hogy a külsőségekben is méltó legyen a nap legnagyobb nemzeti ünnepünkhöz.

Az ünnepségek egyébként már va-sárnap megkezdődnek Debrecenben, mikor a Déri Múzeumban 10 órakor megnyílik

a Felszabadulási Kiállítás, melynek keretében kiállításra ke-rülnek felszabadítóink részére ké-szült ajándékok, valamint a körzeti és üzemi pártbizottságok s tömeg-szervezetek fallüszájai s ezenfelül számos dokumentációs anyag, mely híven visszautkrözi a felszabadulás napjait s azokat az eredményeket, amelyeket Debrecen városa az öt esztendő alatt ért.

Hétfőn folytatódna az ünnepsé-gek Déltűn Debrecen dolgozói, asszonyai, leányai és ifjai keresik fel és koszorúzzák meg a Közteme-lyben lévő szovjet hősök síremlé-két. Az ünnepségen közreműködik a Debreceni Városi Dalegylet is. Fél 6 órakor a Közpon'ti Egyem-letében hazánk, a dicsőséges Szovjetunió és a Szovjet Hadsereg által társult felszabadítóknak öb-ödik évfordulója alkalmából a Tudó-mányegyetem Tanácsa az egyetem

dolgozók részvételével ünnepi dísz-köszgyűlést tart, melynek keretében Balogh Endre elvtárs, Debrecen polgármestere mond ünnepi beszé-det. Dr. Kettesy Aladár egyetemi rektor tart megnyitót és szavazatai-kkal közreműködnek még Versényi Ida színművésznő és Debreceni Ti-bor egyetemi hallgató.

A főútvonalat a MÁV műhely és a MÁV forgalom zenekara járja be és zenés ébresztőt ad Debrecen dolgo-zó népének. Reggel 8 órakor a Párt, a közigazgatás, hatóságok és a tömegszervezetek képviselőiből álló küldöttség megkoszorúzza a Petőfi-téri, a Kossuth-utcai emlékműveket, majd 8.38 órakor indul a nagyjárműről a női, 8.37 órakor a Kossuth utcai emlékműtől az úttörő és 8.43 órakor a nagyerdőről a férfi Felszabadulási Váltófűtés, melynek utolsó tagjai szintén megkoszorúzzák az Alföldi palota előtti célnál a szovjet hősi emlékművet.

Kilenc órakor kezdődik a hatal-mas, színpompás, közel 50-60.000 embert megmozgató felvonulás.

A meret élen
a néphadsereg katonái haladnak. A két órán át tartó felvonulás után — mely a Petőfi térről indul, 11 órakor kezdődik el az ünnepi nagy-gyűlés. Ezen Pártunk szónoka méltatja a felszabadulási ünnep, április 4. jelentőségét. A nagygyűlés után megkoszorúzzák az Alföldi palota előtti szovjet emlékművet, majd ka-tonai díszszemle lesz, melynek so-

Este a Honvédség, Rendőrség, SZIT, úttörők, szabadságharcosok és a tanulóifjúság részvételével so-ha nem látott, hatalmas fátyalfelvonulás lesz a Petőfi-térről. A felvonuló ifjak hálijuk jeléül megko-szorúzzák a szovjet hősi emlékmű-vet.

Április 4-én
zeneszóra ébred a város

rán néphadseregünk alakulata elvo-nul az ünnepségen megjelenő szov-jet vendégek és a közéleti vezetők előtt.

Változatos lesz
Április 4-e
déltűnániansk műsora
is, 3 órakor a Stadionban motoros-verseny lesz, majd sor kerül a „Felszabadulási Kupa” labdarúgó döntőjére. A mérkőzés szűnetében kerékpáros verseny lesz, míg este 8 órakor a Magyar-Szovjet Társa-ság és az Arany Bika nagytermében kultúrműsort adnak Debrecen leg-jobb kultúrcsoportjai. Utána a reg-gelig tartó tánchoz több zenekar szolgáltatja a zenét.
Hajdú-Bihar megye és Debrecen város tanácsa pedig I. V. Szedich, a Szovjetunió debreceni konzulja és a városunkban tartózkodó szovjet katonák tiszteletére a nagyerdői üdűlőben kedden este 8 órakor fo-kadást ad.

